

# Vänsterpress om primärvalen i USA – maj 2016

För republikanernas del är primärvalen i stort sett över. Donald Trump är ensam kvar.

Bland demokraterna leder Hillary Clinton, men Bernie Sanders fortsätter att överraska. I början av april vann Clinton 4 primärval och Sanders bara ett (Rhode Island). Det fick vissa kommentatorer att dra slutsatsen att Clinton i stort sett hade vunnit (se artiklarna från *Flamman* och *Offensiv* nedan).

Men den vidare utvecklingen har visat att man var lite för snabba att räkna ut Sanders, som fortsätter att överraska: Sanders vann i både Indiana (3 maj) och West Virginia (7 maj). Nästa omgång är 17/5 (Kentucky och Oregon).

För Clintons del finns dock även ett annat orosmoln. Under sin tid som amerikansk utrikesminister använde hon nämligen en *privat* epostserver för mail som gällde hennes verksamhet som utrikesminister, vilket är förbjudet enligt amerikansk lag (på denna server fanns både hemliga och topphemliga mail). Risken är att hon åtalas och fälls för detta och då kan hon inte ställa upp som presidentkandidat.

Se även: [Vänsterpress om de första primärvalen i USA 2016](#) (februari), [Vänsterpress om primärvalen i USA – mars 2016](#), [Vänsterpress om primärvalen i USA – slutet av mars 2016](#), [Vänsterpress om primärvalen i USA – början av april 2016](#) och [Vänsterpress om primärvalen i USA – slutet av april 2016](#)

*Martin Fahlgren* 14/5 2016

## Innehåll

<b>Flamman</b> .....	<b>1</b>
<i>Bernie Sanders i princip uträknad</i> .....	1
<b>Internationalen</b> .....	<b>2</b>
<i>Bernie Sanders: "I'm in it to win it"</i> .....	2
<b>Offensiv</b> .....	<b>5</b>
<i>"En historisk chans att bilda ett nytt vänsterparti i USA"</i> .....	5
<b>Revolution (f d Avanti)</b> .....	<b>8</b>
<i>Bernie Sanders politiska revolution</i> .....	8

## Flamman

### *Bernie Sanders i princip uträknad*

Jonas Elvander

Flamman 4/5 2016



Bernie Sanders vann bara ett av förra tisdagens [26/4] fem demokratiska primärval. Det var i lilla Rhode Island som han segrade medan Hillary Clinton vann i Pennsylvania, Maryland, Connecticut och Delaware. Anledningen till att det var just i Rhode Island som Sanders vann är symptomatisk för hans kampanj. Rhode Island höll till skillnad från de andra staterna öppna primärval. Det innebär att även oberoende väljare, det vill säga de som varken är registrerade som republikaner eller demokrater, får delta i valet. Dessa utgör 43 procent av USA:s väljarkår och de tenderar att stödja Sanders i högre utsträckning än registrerade demokrater. I varje öppet primärval har Sanders gjort bättre ifrån sig än i slutna. I slutna val har däremot Clinton i regel vunnit.

Enligt en ny studie får Sanders 4.7 procent mer röster i öppna val än i slutna. Hittills har sex delstater hållit stängda val. Sanders skulle fått ungefär 40 delegater mer om de hade varit öppna. Dock är den siffran inte tillräcklig för att ta igen Clintons ledning på 293 delegater (superdelegater ej inräknade). Resultatet innebär att Bernie Sanders i praktiken är uträknad. Han hade behövt vinna stort förra veckan för att ha en chans. För att vinna nomineringen måste han vinna samtliga resterande val med minst 30 procent av rösterna. Att kampen i praktiken är över märks även på Hillary Clinton som i sitt segertal sträckte ut handen till Sanders supportrar och riktade sina attacker mot Donald Trump. Antalet privata smådonationer som har hållit Sanders kampanj levande minskade också efter tisdagens val och han har tvingats skära ner antalet kampanjarbetare kraftigt.

Sanders har dock lovat att fortsätta sin kampanj ända till demokraternas konvent i sommar för att påverka demokraterna i en progressiv riktning och har riktat in sig på att försöka övertyga superdelegater att stödja honom istället. I söndags sade han på en presskonferens att Clinton kommer behöva superdelegater för att nå den majoritet som krävs för att vinna nomineringen

på partikonventet i juni. Han uppmanade därefter superdelegaterna från de stater där han eller Clinton vunnit med stor marginal att rösta enligt folkets vilja i sina delstater på konventet. Sanders hoppas att det ska göra det omöjligt för Clinton att nå den nödvändiga majoriteten vilket i sin tur skulle leda till ett så kallat "contested convention" (ungefär "bestritt konvent"). Problemet är att Clinton redan har en ointaglig ledning i totalt antal röster (över tre miljoner fler än Sanders). Att han ska kunna övertala tillräckligt många superdelegater att han är "folkets vilja" är därför osannolikt. Och även om ett "contested convention" skulle inträffa är chansen liten att Sanders faktiskt skulle vinna en omröstning där.

Hur man än ser på det kommer Hillary Clinton att ha en majoritet bakom sig. Det enda realistiska hoppet för Sanders är alltså att han gör osannolikt bra ifrån sig i de kommande valen, inklusive Kalifornien, New Jersey och Washington D.C. Han måste vinna över 65 procent av samtliga återstående röster. Passande nog vann han i tisdags överraskande Indiana om än med liten marginal, trots att Clinton lett i de flesta opinionsmätningar. Bernie kommer dock behöva större mirakel än så framöver.

## Internationalen

### ***Bernie Sanders: "I'm in it to win it"***

**Emma Lundström**

*Internationalen* 13/5 2016



**Efter förlusten i New York** var det många som trodde att den socialistiske senatören från Vermont skulle tappa styrfart helt och överlämna slutspurtens i primärvalet till Hillary Clinton. Men Bernie Sanders gjorde som han har gjort så många gånger hittills den här ovanliga våren som skakat om det amerikanska politiska landskapet i grunden: han kom igen och vann Indiana, med 53 procent av rösterna mot Clintons 47. Nu har han även vunnit sin 19:e delstat, West Virginia, med 51 procent mot Clintons 36. West Virginia har en stark fackföreningsrörelse och omfattande fattigdom. Bernie Sanders budskap om ekonomisk jämlikhet har genklang där. Precis som i tidigare primärval så var hans stöd starkast bland de fattiga, medan de med högre inkomster i större utsträckning röstade på Hillary Clinton.

Dessutom hände något på den republikanska sidan efter Indiana som kan få konsekvenser för vem som blir Demokraternas slutgiltiga kandidat. Både Ted Cruz och John Kasich hoppade av och lämnade spelplanen fri för Donald Trump. Med allra största sannolikhet blir alltså den fascistoide affärsmagnaten och mångmiljonären nominerad till Republikanernas presidentkandidat på kongressen i Cleveland i juli.

Clintonkampanjens svar på detta var självfallet att hävda att det nu måste bli en kamp mellan Hillary Clinton och Donald Trump och att det ansvarsfulla från Bernie Sanders sida vore att kliva av. Men det är en åsikt och inte en sanning eftersom i princip alla opinionsundersökningar visar att Clinton ligger risigt till i förhållande till Trump, medan Sanders skulle vinna mot honom, med stor marginal. Dessutom finns det inget som tyder på att en förlängd primärvalskampanj för Demokraterna skulle innebära någon fördel för Trump.

**En stor del av** det amerikanska folket har tröttnat på det rådande ekonomiska och politiska systemet och dess inneboende korruption. De har på olika sätt markerat att de har fått nog i det här primärvalet.

Både Donald Trump och Bernie Sanders uppfattas av många som att de utmanar etablissemang. Trump göder hatet och utmålar sig som en outsider och underdog med sina gelikars bästa för ögonen. Sanders blåser luft under vingarna på sammanhållningen och solidariteten på gräsrotsnivå.

Den som tror att det gör detsamma om det blir Clinton eller Sanders som blir USA:s ledare, bara det inte blir Trump, har missat det väsentliga: med ännu en etablissemangspresident kommer missnöjet bara att växa, klyftorna mellan människor att öka och det amerikanska samhället att kollapsa i än högre grad än vad som redan är fallet. Det bäddar för en Trump eller en Cruz eller en Kasich i nästa val.

Det viktigaste valet i år är därför inte själva presidentvalet, det är primärvalet. Ett val mellan Clinton och Trump är ett val mellan två etablissemangskandidater. Bernie Sanders är den enda kandidaten som på allvar utmanar det rådande politiska och ekonomiska systemet och med gräsrotsrörelsens kraft kan förändra USA underifrån.

**DNC, Demokraternas** Nationalkommitté, gör just nu allt för att de människor som nu kräver förändring ska fortsätta vara maktlösa. DNC favoriserar Hillary Clinton genom att ge hennes anhängare mer representation på partiets nomineringskongress i juli. Av de 45 människor Sanderskampanjen har föreslagit för de olika kommittéerna under kongressen, har bara tre valts ut. "Det skickar budskapet att det Demokratiska partiet inte är öppet för de miljoner nya människor som vår kampanj har fört in i den politiska processen, inte vill höra nya röster och är ovilligt att respektera den bredare bas av människor som det här partiet behöver för att vinna i november och framåt", skrev Bernie Sanders nyligen i ett öppet brev till DNC:s ordförande Debbie Wasserman Schultz. Han påpekade också att om inte den ojämlika fördelningen av representanter ändras kommer hans delegater att ändra plattformen från golvet: "Det är redan över nio miljoner väljare som, under nomineringsprocessen, har indikerat att de vill gå bortom etablissemangspolitiken och etablissemangsekonomin – och att de vill förändra vårt land med modiga initiativ. Jag kommer inte att låta dem tystas på Demokraternas kongress."

**Som ett svar på** det absurda i att överhuvudtaget ha superdelegater förbjöds dessa nyligen för första gången i historien att själva bestämma vem de väljer att stödja i primärvalsprocessen, åtminstone i en delstat. Där ska de istället fördelas proportionerligt i förhållande till valresultatet. Beslutet fattades under Demokraternas delstatskongress i Maine där Bernie Sanders tidigare i år vann med 64 procent av rösterna men bara fick en av fem superdelegater. Med det nya systemet skulle han ha fått tre. När beslutet togs skanderade en stor del av deltagarna "Bernie! Bernie!"

En annan del av beslutet är att Maines representanter i DNC ska driva frågan att helt avskaffa superdelegaterna på lång sikt.

För saken är den att superdelegaterna inte är någonting annat än partieliten. Utan den har Hillary Clinton ingen större chans att vinna nomineringen före kongressen i juli. Utan superdelegaterna får hon sannolikt inte ihop de 2 383 delegater som behövs.

Sammanlagt finns det 4 766 delegater för Demokraterna och av dessa är 4 051 ”vanliga”, resten är superdelegater. Av de vanliga delegaterna har Clinton just nu ungefär 55 procent, medan Sanders har 45 procent. Det är ingen större skillnad.

Eftersom det i princip är omöjligt för Hillary Clinton att nå det rätta antalet delegater innan primärvalet tar slut den 14 juni och hon alltså måste använda sig av superdelegater under kongressen, har Bernie Sanders nyligen gått ut med att han förbereder sig på en så kallad ifrågasatt kongress.

**Bernie Sanders har** hittills vunnit över nio miljoner röster och 19 delstater. Det han har lyckats med är i det närmaste ofattbart eftersom han hela tiden har gjort det hårt motarbetad av det parti han kandiderar för och av majoriteten av medierna.

Ju längre in i primärvalet vi har kommit och ju fulare Clintonkampanjens angrepp på Bernie Sanders har blivit, desto svårare har hans anhängare haft att tänka sig att rösta på Hillary Clinton. De vill inte gå bakåt.

Det senaste exemplet på smutskastning sker just nu. Efter valet i West Virginia har det blossat upp en hård debatt i och med att Clintonanhängare – bland annat Armando Lloréns-Sar, redaktör på tidningen Daily Kos – påstått att människor röstat på Sanders för att de är rasister. Hans argument är att Hillary Clinton är att betrakta som Barack Obamas arvtagare och att all kritik av henne därför är kritik av Obama och därigenom rasistisk. Denna argumentation verkar snarast vara ett försök att få bort fokus från Sanders seger och från det faktum att Clinton har så litet stöd bland fattiga.

**Precis som Sanderskampanjen** hela tiden har förutspått ser det nu ut att bli något av ett segertåg under maj. Med West Virginia inräknat kan han vinna de flesta av de kommande primärvalen.

Den 17 maj är det val i Kentucky och Oregon. Den 7 juni är det val i sex delstater, bland annat delegatrika Kalifornien som kan komma att spela en avgörande roll. Där, liksom i flera andra delstater där Sanders just nu ligger under Clinton, stiger hans siffror stadigt i opinionsundersökningarna, på samma sätt som de tidigare har gjort i andra delstater där det har slutat med en vinst för senatoren från Vermont.

Den 17 maj är det val i Kentucky och Oregon. Båda är slutna primärval men Oregon har ett poströstningssystem som gynnar Sanders och han har stort stöd i delstaten. Han har redan 23 procents ledning och den ökar hela tiden.

I flera av de delstater som röstar den 7 juni leder han i opinionsundersökningarna. I Montana för närvarande med 12 procent över Clinton. I North Dakota med 16 procent. I South Dakota med 10 procent. Samtidigt vinner han mark från Clinton i både Kentucky, New Mexiko och, som sagt, Kalifornien.

**I Kalifornien skiljer** det nu bara nio procent mellan de båda kandidaterna och att döma av antalet människor som kom för att lyssna på Bernie Sanders i Sacramento i måndags och som även förväntas samlas när han ska tala i Stockton under onsdagen, kan de få procenten försvinna ganska snabbt ju närmare den 7 juni vi kommer.

Det allra sista primärvalet sker i Washington D.C. den 14 juni och Bernie Sanders har lovat att fortsätta tills den sista rösten är räknad.

Demokraternas strateg, Joe Trippi, som uppenbarligen har information från partiledningens insida om hur Bernie Sanders ska hanteras, menar att senatoren inte kan vinna nomineringen och därför borde lägga av så att Hillary Clinton kan använda alla pengar till att besegra Donald Trump. Med tanke på hur få delegater som egentligen skiljer Demokraternas kandidater åt så skulle det vara lika rimligt att föreslå att Clinton lägger ned sin kampanj och låter den mest trolige Trumpbesegraren vinna.

**Över 400 000 volontärer** har hjälpt Sanders att bygga den politiska organisation som hans kampanj är. I nästan varje delstat har gräsrotsorganisationer kampanjat för Sanders långt innan huvudkampanjen kunnat starta lokalkontor inför varje primärval.

Det handlar om människor som arbetar tillsammans mot ett gemensamt mål. De organisationer som bildats ingår nu koalitioner med arbetarrörelsen, socialistiska partier och andra progressiva grupper för att skapa en agenda för vad som ska hända efter valet, hur rörelsen går vidare.

Bland annat så har sjuksköterskefacket, National Nurses United – som tidigt gick ut med sitt stöd till Sanders och aktivt har deltagit i kampanjen – tillsammans med bland annat People for Bernie, organiserat People's Summit som äger rum den 17 juni i Chicago. Nätverket People's Revolution, grundat av tidigare Occupyorganisatörer, ska hålla en folkets kongress två dagar innan Demokraternas kongress i Philadelphia den 25 till 28 juli.

Vänstern i USA arbetar på att enas och Bernie Sanders har varit en sammanförande länk. Han har sagt att vad som än händer så tänker han inte sluta kämpa för en politisk revolution. Många gräsrotter önskar att han ska låta en stor del av kampanjpengarna gå till att bygga en permanent organisation av rörelsen.

Barack Obama var ett kliv från höger till mitten för Demokraterna. Hillary Clinton skulle vara ett steg tillbaka ut åt höger när det egentligen krävs ett kliv framåt, åt vänster. Bernie Sanders är detta kliv. Det rörelsebygge som påbörjades i och med att Sanders tillkännagav att han skulle delta som kandidat i primärvalet 2016 kommer att sprida ringar på det politiska vattnet i USA under lång tid framöver.

## Offensiv

### ***"En historisk chans att bilda ett nytt vänsterparti i USA"***

**Kshama Sawant**

*Offensiv* 27/4 2016

**Hillary Clinton ser ut att bli Demokraternas presidentkandidat. Men hon kommer att kandidera för ett parti som är svagare och mer splittrat än tidigare. Det står klart efter Clintons seger i förra veckans primärval i New York. Förutsättningarna för att lansera ett nytt vänsterparti i USA har sannolikt aldrig varit större än nu.**

**Det som kallades** för "Slaget om New York" har enbart tjänat till att ytterligare avslöja vad miljontals människor i USA redan kände till: att Demokraternas primärval är riggade till etablissemangets förmån i syfte att stoppa gräsrotsutmanare som Bernie Sanders (Bernie Sanders är oberoende senator från Vermont, men kampanjar för att bli Demokraternas presidentkandidat och beskriver sig själv som demokratisk socialist /*Offensivs* red). Sanders maning till en politisk revolution mot miljardärerna och rika kampanjdonatorer är totalt oacceptabelt för Demokraternas etablissemang.

Lägg till detta den kombinerade makten hos Wall Streets superdelegatrepresentanter och du har ett primärvalssystem och ett parti som är fiendeterminium för en kandidat för de 99 procenten.



Det finns nu en historisk möjlighet för bygget av ett nytt massarbetarparti, menar Kshama Sawant.

Nu går vi in i vad som möjligen är det mest fördelaktiga tillfället i USA:s historia att lansera ett nytt vänsterparti.

Allmänhetens förtroende för de bägge huvudpartierna, mediaetablissemang och alla de nyckelinstitutioner som backar upp USA-kapitalismen håller på att kollapsa. Detta är bakgrunden till det starka stödet till Bernie Sanders, som oavsett vilken måttstock man använder sig av har genomfört den starkaste vänsterinriktade presidentvalskampanjen i USA:s historia sedan Eugene Debs ställde upp som Socialist Partys presidentkandidat i början av 1900-talet.

Efter att ha börjat sin kampanj med ett 3-procentigt stöd i opinionsmätningarna och utan några valda företrädare av federal betydelse som uppbackning har Sanders vunnit fler röster, fler delstatsprimärval, samlat in mer valkampanjpengar och mobiliserat fler valkampanjfrivilliga än någon jämförbar vänsterutmanare i Demokraternas historia.

Sanders har gjort allt detta på en genuin vänsterplattform, vägrat att ta emot storföretagspengar, omfattat en etikett som socialist och har gjort uppmaningen till "en politisk revolution mot miljardärsklassen" till en central paroll.

Styrkan i Sanders kampanj tar, även med mainstreampolitikens mått mätt, andan ur en. Clinton påbörjade valkampanjen med vad som på papperet föreföll vara den mest formidabla storföretagsvalmaskinen som någonsin har satts ihop. Inte desto mindre har Sanders under de senaste tre månaderna, med en genomsnittsdonation på 220 kronor från över två miljoner givare, fått in mycket mer pengar än Clinton.

För bara ett år sedan krängde varenda proffstyckare fortfarande myten om att ingen kandidat som vägrar att ta emot storföretagspengar är valbar och än mindre kandidater som kallar sig socialister. Denna idé är nu död.

Ingen kan förneka potentialen för bygget av ett federalt livskraftigt vänsterparti med arbetarklasspolitik. Den enda återstående frågan är den om en ledning: Kommer Sanders att ta initiativet och om inte, kommer krafterna bakom honom att göra det tillsammans?



Bernie Sanders måste fortsätta som en oberoende kandidat.

”Jag anser att vi behöver tänka väldigt seriöst, i synnerhet som färgade och progressiva, om att bygga antingen ett nytt parti eller en ny rörelse.”

Dessa var de ord som Michelle Alexander, författaren till *The New Jim Crow*, yttrade i en intervju i MSNBC den 1 april. Tre dagar senare började Shaun Kings kolumn i *New York Daily News* (landets fjärde största dagstidning) med ovanstående citat, med tillägget: ”Jag håller inte bara med Alexander; jag vill också ta det ett steg längre – jag tror att det redan händer mitt framför ögonen på oss. Politiskt progressiva runtom i landet förkastar genom att stödja Bernie Sanders kandidatur helt och hållet Demokraterna. Vi borde bilda vårt eget politiska parti.”

Ju starkare Sanders ”politiska revolution mot miljardärsklassen” har blivit, desto mer hotar den att bryta sig ur den tvångströja som har påtvingats den av Demokraterna, som i slutändan är ett parti som är fullständigt dominerat av storföretagsamheten.

Det är därför som vi i Socialist Alternative (CWI:s anhängare i USA) och #Movement4Bernie uppmanar Sanders till att fortsätta att ställa upp under november månad som en oberoende kandidat eller som en kandidat på de Grönas vallista tillsammans med Jill Stein om han blockeras i den riggade primärvalsprocessen samt att han sammankallar en konferens för att diskutera lanserandet av ett nytt parti av och för de 99 procenten.

Om det finns oro för att det kan hjälpa till att få en republikan vald, finns det inget skäl till att Bernie inte skulle ställa upp i åtminstone de drygt 40 delstater i vilka det står absolut klart att Demokraternas eller Republikanernas kandidat kommer att vinna, samtidigt som han avstår från att ställa upp i de 5-10 ”swing”-delstater där det är väldigt jämnt mellan huvudkandidaterna.

Detta skulle fortfarande kunna möjliggöra en historisk kampanj om den knyts till bygget av ett nytt parti för de 99 procenten och lägga grunden för en politisk massrörelse som kan ställa upp med hundratals vänsterkandidater på alla myndighets- och regeringsorgannivåer.

Om Sanders å andra sidan trots alla smutsiga och fula trick som används mot honom förblir lojal mot Demokraterna och backar upp Clinton i presidentvalet kan det innebära demoralisering.



Visst behöver vi en strategi för att pressa tillbaka högervidna republikaner, men kollapsen av antietablissemangsrörelsen bakom Bernie in i Clintons valkampanj – en falsk enighet med Wall Streets och det politiska etablissemangets kandidat – skulle lämna fältet vidöppet för högerpopulister som Donald Trump eller Ted Cruz att utvidga sin bas.

Det är dags att bryta mot reglerna. En målmedveten oberoende presidentvalskampanj av Bernie Sanders, länkad till bygget av ett nytt massparti för de 99 procenten, skulle dramatiskt omvandla USA:s politik. Bernie behöver inte vinna presidentvalet för att tvinga fram en avgörande vändning till vänster i USA. Bara en registrering av 5-10 miljoner röster för ett nytt parti skulle utgöra ett förödande slag mot USA-kapitalismens tvåpartimonopol.

Överallt runt om i världen där arbetare har vunnit långtgående sociala förbättringar, som skattefinansierad statlig sjuk- och hälsovård, kostnadsfri utbildning eller betald föräldraledighet, har det varit genom bildandet av massarbetarpartier.

Insatserna är helt enkelt alltför höga för att tillåta detta tillfälle att rinna mellan fingrarna. Tiden är inne för djärv handling i bygget av ett kämpande politiskt arbetarklassalternativ – ett parti för miljonerna, inte miljonärerna.

## Revolution (f d Avanti)

### ***Bernie Sanders politiska revolution***

**Martin Nordén**

*Revolution 5/5 2016*



**Detta års presidentval i USA är det mest spännande på länge, där en av de som kämpar om att bli kandidat faktiskt kallar sig för socialist! I kapitalismens högborg pratar Bernie Sanders öppet om behovet av en politisk revolution mot miljardärklassen. Detta visar hur missnöjet i USA mot klassklyftor, förtryck och orättvisor nu börjar vändas mot den verkliga fienden: kapitalismen.**

Bernie Sanders, som försöker bli kandidat för Demokraterna, har redan fått miljontals röster. Tiotusentals har samlats på möte efter möte för att höra på hans tal, tusentals volontärarbetare har varit involverade i hans kampanj och fem miljoner har gett enskilda donationer.

Trots omfattande valfusk från Demokratiska partiets byråkratiska maskin, som stöttar motståndaren Hillary Clinton, har Sanders – från att ha varit uträknad – i skrivande stund 1208 delegater mot Clintons 1443.

### **Rörelse åt vänster**

Rörelsen kring Bernie Sanders är kulmen på ett antal rörelser de senaste åren: Occupy Wall Street, kampen mot nedskärningar i Wisconsin, Black Lives Matter-rörelsen och kampen för en minimilön bland snabbmatsarbetarna. Dessa rörelser är ett resultat av ett missnöje som byggts upp under en lång tid.

Man är arga över den rasism som fortfarande är extremt utpräglad, med poliser som mördar svarta personer, över USA:s imperialistiska krig i Irak och Afghanistan, över de miljontals vräkningarna sedan krisens början, och inte minst över de växande klassklyftorna och försämringen av levnadsförhållandena.

Medan de rika blir rikare faller allt fler ner i fattigdom, särskilt sedan krisen 2008. Det är därför inte så konstigt att någon som pratar om behovet av en beskattning av Wall Street, med krav på 15 dollar i timmen som minimilön, gratis sjukvård och utbildning har blivit oerhört populär.

Tack vare hans kampanj har många amerikanska arbetare börjat tänka i socialistiska banor och börjat engagera sig i valet. I en undersökning svarade 58 procent "socialism" på frågan "Vilket system tycker du är mest solidariskt?". Samtidigt svarade 9 procent "kommunism" och bara 33 procent svarade "kapitalism".

Bland amerikanska ungdomar mellan 18 till 35 anser sig idag 56,5 procent vara arbetarklass, vilket är mycket högre än någon annan åldersgrupp och den högsta siffran sen mätningarna startade. Enligt en Gallup-undersökning svarade 69 procent av de under 30 att de var villiga att rösta på en socialist. Om inte Donald Trump ställt upp som en reaktionär kraft på högersidan så skulle Sanders stöd säkerligen vara ännu större.

### **Demokraterna – ett borgerligt parti**

Det finns inget stort arbetarparti i USA, utan både Demokraterna och Republikanerna är borgerliga partier som representerar olika delar av borgarklassen. De fungerar inte som traditionella partier, med medlemmar som väljer styrelse, ordförande och kandidater, utan styrs av borgerligheten som två enorma valmaskiner.

Att Sanders inte har ett stort stöd inom det Demokratiska partiet är därför inte så konstigt – av 188 representanter i kongressen är det bara 4 som stöttar honom. Och bland superdelegaterna – olika före detta toppbyråkrater som sannolikt kommer att fälla avgörandet – är det 95 procent som stöttar Clinton, mot 5 procent för Sanders.

Även om det ännu inte är avgjort ser det ut som om Clinton kommer att vinna. Vissa menar, bland annat Sanders själv, att han måste stötta Clinton om han förlorar för att hon skulle vara mindre dålig än Trump. Detta skulle emellertid vara ett stort misstag. För precis som Sanders sagt själv flera gånger i intervjuer är hon betald av Wall Street för att gå borgarklassens ärenden, precis som Trump.

För 8 år sedan trodde många på Barack Obama och att allt skulle lösa sig bara han kom till makten och genomförde en "förändring". Det blev ingen förändring – åtminstone inte till det bättre. Demokraterna är ett borgerligt parti. Även om Sanders skulle vinna skulle han ha hela partiapparaten mot sig, som skulle sabotera alla försök att ta steg åt vänster.

### **Behovet av ett tredje parti**

Om Sanders menar allvar med att ta strid mot Wall Street, kan han inte använda sig av Demokraterna – ett parti som är finansierat av Wall Street. Vad som behövs i USA är ett tredje parti som representerar arbetarklassen. Med det enorma stöd som Sanders kampanj

byggt, med alla de som är involverade och med de ekonomiska resurserna, har han alla förutsättningar i världen att kunna bygga detta arbetarparti.

Men som vi sett nyligen med Syriza i Grekland räcker det inte att vara ett radikalt vänsterparti, ens om man är uppbackad av en enorm massrörelse. Borgarklassen accepterar inte längre stora reformer under denna period av kapitalistisk kris, utan vill istället ta ifrån oss alla de reformer som genomförts. Därför räcker det inte med "en politisk revolution mot miljardärklassen" som Sanders pratar om – utan det behövs även en social revolution som tar makten från borgarklassen och avskaffar kapitalismen.